

РОЛЬ ІНТОНАЦІЇ У ПРОМОВІ БАРАКА ОБАМИ

Симоненко Є., студ. гр. ПР-11,
Попова О. В., викл. СумДУ

Сьогодні лінгвістичні дослідження позначені особливою увагою до вивчення різних дискурсивних практик. Лінгвісти звертаються до вивчення прагматичних та когнітивних аспектів породження та сприйняття мовлення в рамках дискурсивної реалізації. У такому форматі предметом лінгвістичних досліджень залишаються вербальні знаки, що дають змогу крізь призму семасіології та ономасіології пояснити шлях їх походження, контекстуальну валідність.

Разом з тим, звертаючись до переможної промови діючого президента США Барака Обами, привертає увагу не лише кількість виголошеної інформації, лексичне, граматичне, стилістичне наповнення (що, безперечно, за допомогою аналізу когнітивно-прагматичних складників дасть змогу пояснити доцільність їх вживання та розкрити глибинність комунікативного послання до реципієнта), а й уміння президента доносити цю інформацію до слухачів.

Розглянемо промову Барака Обами після перемоги у 2008 році. З її допомогою новообраний президент прагнув затвердити власний статус. В рамках вербального втілення акцент поставлено не лише на доборі лексичних, граматичних одиниць, а й на інтонації, на зниженні та підвищенні тону промови, аби наголосити на головному. Для досягнення такого результату можна скористатися двома принципами: 1) чергувати нейтральні частини виступу з емотивними, 2) підвищувати тон у кінці промови.

Саме перший принцип лежить в основі президентського виступу. Прикладом такого чергування може бути частина промови, де Б. Обама, говорячи про свою передвиборчу кампанію, про всі труднощі, з якими стикалася раніше Америка, раптом знижує напругу в наговпі, розповідаючи історію 106-літньої жінки. У такий спосіб президент знову привертає увагу до своєї промови, не знижуючи рівень зацікавлення адресата. І зрештою, заклик: «Yes, we can!» – кульмінація промови.

Таким чином, виступ президента набуває не лише інформативної значущості, а й емотивної саме завдяки зміні інтонації, варіювання тону, звуку та подачі, що, в черговий раз, наголошує на доцільності вивчення усіх рівнів мовної системи, вербаліки та невербаліки у їх тісному зв'язку.